

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

31. Drogo committens sortilegium, cuius reseruationem in hac diœcesi planè ignorabat, absolui potest à Parocho; esto iste peculiarem potestatem absoluendi à reseruatis non habeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

tentia, quæ propriè non nisi in alium ferri potest; vnde iure diuino postulat distinctionem personalem inter absoluentem & absolutum.

XXXI. Drogo ex Diœcesi Tabracensi committit impium Sortilegium, quod confitens Parocho intelligit in hoc Episcopatu esse casum reseruatum, quam reseruationem planè ignorabat Drogo; remittitur ergo à Parocho ad aliquem habentem potestatem absoluendi à reseruatis. *Quæritur. Vtrum benè?*

Videtur bene dimisisse, cum ex hypothese non habuerit potestatem absoluendi à reseruatis. Ita cum plerisque alijs Hurt. de Mendoz. in 2. 2. volum. 1. D. 84. sect. 1. §. 8. Tum quia reseruatio talis in Synodo non est facta pœnitentibus, sed Confessarijs. Tum quia eadem non fit in odium delicti, sed ob bonam Diœcesis gubernationem, quàm distinctionem tradens Palao Tr. 2. D. 1. pun. 17. n. 8. addit, ab illa quidem priore, non autem ab hac posteriore liberare ignorantiam. Tum quia reseruatio potest etiam fieri de peccatis præteritis. Ergo ignorantia nihil ad illam prodest.

Resp. Drogonem ob ignorantiam huius reseruationis probabiliter non incurrisse in eam, ideòque à Parocho absolui à peccato Sortilegij potuisse, & consequenter malè sine absolute dimissum fuisse. Ita Nauarr. in *Manuali* c. 27. n. 80. Graff de casibus reseruatis. l.

2. c. 40. n. 29. & Iosephus de Ianuario de casibus reseruatis *resolut.* 1. quos refert, & sententiam hanc satis probabilem iudicat Diana P. 10. Tr. 16. *resol.* 3. & nonnulli alij, quorum tacito nomine meminit Mendoza *loc. cit.* Ratio est. Tum quia actus Sortilegij, prout substat reservationi, est ignoranter factus. Ergo, quæ talis, est inuoluntarius. Ergo non est peccatum, & consequenter nec casus reseruatus. Tum quia nulla pœna extraordinaria à Synodo imposita incurritur, si inuincibiliter ignoretur, vt cum pluribus docet Palao *loc. cit.* n. 6. Atqui omne statutum reservationis est pœnale, & in odium peccati, vt apertè docet Facundez L. 8. in 2. *precept.* Eccles. c. 1. n. 28. alios referens, Ergo nullum statutum reservationis incurritur, si inuincibiliter ignoretur, vt pluribus ostēdimus cent. 1. casu LXXVIII.

Ad 1. in contrarium dicimus, reservationem, cum sit in pœnam delicti, non posse nõ esse directè ad pœnitentes, esto inde etiam ad Confessarios se reflectat; vnde etiam respectu horum non est limitatio iurisdictionis absolute, sed cum ordine ad pœnitentes, qui & ipsi statutis Diœcesanis obligantur. Ad 2. Reservationem casuum semper spectare bonum Ecclesiæ, nihilominus tamen esse pœnam, vt etiam docent Reginaldus, Bonac. & alij apud Dianam P. 6. Tr. 6. *Resol.* 42. Ad 3. Reservationem de præteritis non fieri per modum statuti

statuti in ordine ad pœnitentes, sed per modū præcepti in ordine ad Confessarios; vnde mirum non est, ignorantiam in his non prodesse delinquenti; Reseruationes autem de præteritis non facilè censeri debent Episcopales, & in Synodo factæ, vbi plerumque ex lapsu aliquorum statuuntur, vt alij ab eodem absterreantur; cuius contrarium fortè fit in Religionibus, vbi per casuum reseruationem non tam attenditur correctio aliquorū, quàm præseruatio omnium, vt proinde videatur se habere per modum præcepti directè, & vnicè Confessarios concernere. Atque hæc responsio nostra ad præsentem casum, vt merito suo probabilis, ita perquam utilis videtur Parochis, cum rari sint è Parochianis, qui reseruationes Synodales sciant.

XXXII. *Dympna sponsa & illustris virgo pridie nuptiarum, dum ad Sacramentum Pœnitentiæ & Eucharistiæ se parat, meminit, se post pubertatem votum Castitatis absolutum edidisse; vnde vehementer anxia indicat id Confessario (qui est ex Ordine quodam Mendicantium habens jurisdictionem quasi-Episcopalem) & rogat, oratque ab hoc vinculo solui, cum nec Summus Pontifex adiri, nec nuptiæ absque ingenti infamia, & graui suo & aliorum incommodo differri possint? Queritur. Quid faciat, dicatque Dympna Confessarius?*

Videtur debere dispensare cum ea. Ita Croulers in Regul. S. Francisci c. 7. lect. 29. *Mometur.*

Hh

metur